

Colofon:

Maandblad

Verschijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

Email: info@ts-belgium.be

Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Email: tos@ts-belgium.be

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Jaargang 18-nummer 7-8 - zomer 2023

Mission Statement of the Theosophical Society

To serve humanity by cultivating an ever-deepening understanding and realisation of the Ageless Wisdom, spiritual Self-transformation, and the Unity of all Life."

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelf-realisatie en de eenheid van alle leven.

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Ze verwelkomt als leden al diegenen die de drie doelstellingen kunnen onderschrijven en die bereid zijn haar Statuten te respecteren.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

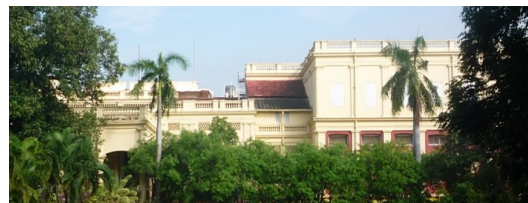
IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

In dit nummer:

Missie van de Theosophical Society	1
De Drie doelstellingen	
Contactgegevens Theosophical Society & informatie Loge Witte Lotus & Vrijheid van denken	2
Zelftransformatie, een verkenning in het onbekende	3
De ontdekking van het Goddelijke	8
Theosofische Orde van Dienst	11

The Theosophical Society

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875 door Helena Petrovna Blavatsky, Kolonel Henry Steel Olcott, William Quan Judge en anderen.
Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Het is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld. Website: www.ts-adyar.org

In Naarden, Nederland, is, in een prachtige en bosrijke omgeving, het Europees Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd.
Informatie over activiteiten - website: www.itc-naarden.org

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen te Antwerpen, Brussel en Gent. Net als de Belgische Sectie organiseren alle afdelingen met grote regelmaat voordrachten en studiethemabijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een eigen bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Voor alle informatie over de verschillende afdelingen en hun programma, kan u contact opnemen via email: info@ts-belgium.be of telefonisch: +32 476 879 968 en +32 486 631 997.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de nationale website: www.ts-belgium.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Smeyskensstraat 15, 9200 Dendermonde (Baasrode)

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641 - tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & [Facebook](#)

E-mail: loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Thema-avonden: leden: vrijwillige bijdrage - niet-leden: € 3

Zondaglezingen: leden € 3 - niet-leden: € 7

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Bescherming Persoonsgegevens: Alle informatie betreffende de Wet op de Privacy en de persoonsgegevens is te bekomen via mail: info@ts-blgium.be of per brief, gericht aan de Belgische Theosofische Vereniging vzw, tav Sabine Van Osta, Geuzenplein 8 te 1000 Brussel.

Beste lezers,

Net als de voorbije jaren kan ook nu een extra nummer van Het Witte Lotusblad niet ontbreken. Voor dit nummer 'Zomer 2023' werd gekozen om enkele artikels te publiceren van Trân-Thi-Kim-Diêu, voormalig secretaris generaal van de Société Théosophique de France en de European Federation of Theosophical Societies.

Ze reist nog steeds de wereld rond en geeft lezingen, cursussen, meditatie enz.. Meer dan de moeite waard om hier enkele artikels op te nemen.

De Redactie van Het Witte Lotusblad neemt nu enkele weekjes vakantie en hoopt u binnen heel korte tijd, in een nieuw nummer, het programma van het nieuwe activiteitenjaar te kunnen zenden.

De Redactie wenst u allen een heel rustgevende, energievolle en fijne vakantie!

Zelftransformatie, een verkenning in het onbekende

Trân-Thi-Kim-Diêu

Waar we ook kijken in de natuur, we zien dat deze een voortdurende transformatie ondergaat. Het aardoppervlak wordt gevormd door de natuurlijke elementen, door het plantenleven, dat zelf de opmars van de seizoenen ondergaat. Het smettelo-

ze deken van sneeuw dat de slaperige grond bedekt, wordt opgevolgd door groene weiden. Weelderig gebladerte en knoppen die barsten van het lentesap verschijnen op de kale, ruige takken. Het heldere goud van de korenvelden verdwijnt met de zonnestralen, door de herfst meegevoerd naar de kleurschakering van de bossen.

Elke soort in het mineralen-, planten- en dierenrijk ondergaat gedurende eeuwen, zelfs millennia, transformaties die haar uiterlijk en gedrag veranderen. In wat zich manifesteert, speelt transformatie een fundamentele rol, die van het dynamische element dat wat potentieel is in de natuur, in staat stelt zich te manifesteren of volledig te ontplooiën. In dezelfde geest is transformatie de basisvoorwaarde voor de manifestatie van universeel leven. Volgens de Chinese traditie riep de wijsgeer Confucius, toen hij de natuurverschijnselen observeerde, uit: *"Zo zijn de dingen. Alles stroomt als een immense, rustige, ononderbroken rivier"*.

Deze "immense, rustige, ononderbroken rivier" is het beeld dat de stroom van het universele leven suggereert dat zich voortdurend ont-

vouwt in het proces van Evolutie. Evolutie is niets anders dan een reeks transformaties, maar niet zomaar transformaties. Immers, wanneer wij over transformatie spreken, denken wij aan de veelvoudige modificaties van vorm, zonder aan deze modificaties een speciale volgorde of een bepaald doel toe te schrijven. Dit is niet het geval bij Evolutie, waar de transformaties noodzakelijkerwijs gericht zijn op vervolmaking. Bovendien zijn in het proces van Evolutie de transformaties slechts etappes, die alle noodzakelijk zijn voor de *modus operandi* van de Evolutie die met intelligentie werkt.

Intelligentie ligt ten grondslag aan het universum. Om dit op te merken, hoeft men slechts naar de hemel te kijken - de hemel bezaaid met talloze sterren en zonnen, verspreid over de ruimte, adembenemend. Het volstaat ook om naar een bloem te kijken, de schikking van haar bloemblaadjes, hun vorm en kleur. Intelligentie is aan het werk zowel in de kracht van de energie die hemellichamen beweegt als in de fijnzinnigheid van een vergankelijk schepsel. De beweging van de sterren, de bloei van een bloem, het uitkristalliseren van ijskristallen, de vlucht van een troep wilde ganzen, en vele andere waargenomen verschijnselen, onthullen de harmonie die de diepe eenheid suggereert van alles wat zich manifesteert.

Sterren en zonnen gaan voorbij na eonen. Bloemen, ijskristallen, wezens verdwijnen na kortere tijd. Wat hen verenigt is zeker niet de tijd. Wat hen verbindt is het onderliggende leven dat hen bezielt, dat zich door hen uitdrukt. Het wordt uitgedrukt door zowel de grote als de kleine din-

gen, door wat blijft evenals door wat voorbijgaat. Dit leven is inherent aan alles wat bestaat, zoals in de Tao Te King staat:

"De essentie van de hemel is zuiverheid

De essentie van de aarde is rust

De essentie van wezens is leven".

De essentie van de schepselen, die leven is, drukt zich uit in een voortdurende stroom in de meest uiteenlopende vormen. Door haar krachtige beweging elimineert zij wat overbodig en nutteloos is, wat de mars naar perfectie belemmert. Met intelligentie leidt zij alle schepselen, zelfs in de meanders van hun omwegen. Door haar verlichte geduld heeft zij geen voorkeur voor het ene of het andere schepsel, want alle komen voort uit het Ene. Aan alle schepselen biedt zij een open weg, zo uitgestrekt als de ruimte, die onverbiddelijk naar de Allerhoogste leidt.

Daarom profiteren wezens in alle koninkrijken van de natuur, van de evolutie door de opeenvolgende transformaties die het leven teweegbrengt. Ze worden er in meegetrokken. Onbewust gehoorzaamend aan de natuurlijke orde door te leven volgens hun instincten en volgens de wetten die hun soort beheerst, laten zij zich meevoeren door en in de grote rivier van de Evolutie zonder enige belemmering of medewerking. Zo gaan zij in alle onschuld vooruit in een totale afwezigheid van persoonlijke intenties.

Heel anders is het gesteld met de mens. Van alle schepselen in het algemeen en van de wezens met gevoel in het bijzonder, is de mens het enige dat kan kiezen om zich bewust te verzetten tegen deze evolutiebeweging of om er bewust aan deel te nemen. In tegenstelling tot de wezens van de andere rijken, is de mens in staat tot zelftransformatie. Dit is zo omdat de mens het enige bewuste wezen is dat zelfbewust is. Hij is de enige die in staat is "ik" te zeggen. Dat wil zeggen, zichzelf te objectiveren door in zijn bewustzijn een beeld van zichzelf te vormen.

Aangezien deze objectivering van het zelf, waardoor men "ik" zegt, wordt uitgevoerd door het denken, moet de transformatie van het zelf beginnen in het denken. Aangezien het denken het vertrekpunt is voor externe actie, transformeert de zelftransformatie in het denken, wanneer deze effectief is, de wereld, aangezien de wereld slechts een uitbreiding is van wat er in het denken van elk individu gebeurt.

Zelftransformatie in het denken is effectief en reëel wanneer het niet langer slechts een intellectueel speeltje is en wanneer het ophoudt een droom te zijn in de waaktoestand. Want een idee, net zoals een woord, is niet het ding waarmee het idee of het woord moet overeenstemmen! Het vermogen van het denken tot projectie - die objectivering veroorzaakt - kan het idee van zelftransformatie aangrijpen, zoals elk ander idee, om er een intellectuele theorie over op te bouwen die als een speeltje kan dienen.

Evenzo kan zelftransformatie eventueel ook een droom zijn in de waaktoe-

stand, waarin een soort idylle wordt geweven tussen het individu en het geïdealiseerde beeld van zichzelf. Wanneer het denken over zelftransformatie hoort, projecteert het onmiddellijk de vraag: zelftransformatie in wat? Vervolgens projecteert hij modellen, de een nog bevredigender en geruststellender dan de ander, bevredigend en geruststellend voor het individu omdat ze zijn opgebouwd uit wat het individu eerder heeft gekend. Uit deze idylle ontstaat het conflict tussen het werkelijke wezen en het geïdealiseerde wezen, tussen wat hij op dat moment is en wat hij gelooft of denkt dat hij zou moeten zijn. Maar zowel alle geïdealiseerde beelden als al deze modellen hebben geen relatie met de werkelijkheid.

Er is een verhaal dat vertelt over een vis die, geïntrigeerd door het vertrek van een schildpad naar de kust, hem vraagt naar welk land hij gaat. Telkens als de schildpad probeert te antwoorden, stelt de vis dezelfde soort vraag: *"Maar, is er daar water zoals hier? Drijven er algen rond die als voedsel dienen? Zijn er andere vissen? Maar als er geen water is zoals hier, hoe kunnen we dan ademen?"* Tot wanhoop van de schildpad zal de vis nooit droog land kennen, tenzij hij in een amfibie verandert. Alles wat de vis zich kan voorstellen komt voort uit wat hij heeft gekend en komt niet overeen met de werkelijkheid omdat droog land voor de vis totaal onbekend is.

Evenzo kan het denken elk model construeren. Eén ding blijft zeker: geen enkel model past bij de nieuwe vorm die het leven in de transformatie van het zelf teweegbrengt. We zullen moeten vertrekken als op een ontdekkingsstocht naar een on-

bekend land. In een dergelijk avontuur bepaalt men niet van tevoren wat men zal ontdekken. Waarin verschilt het anders van georganiseerde reizen? Het individu dat aan zelftransformatie doet, is vergelijkbaar met een ontdekkingsreiziger. Hij is in feite een ontdekkingsreiziger van het leven.

Transformatie, dat is het leven verkennen en houdt een scherp gevoel voor observatie in. Observeren om de diepere betekenis te ontdekken die verborgen ligt in de verschijning van wezens en dingen. Observeren is rustig kijken naar de verschijnselen, gebeurtenissen, voorwerpen en wezens om ons heen. Het zijn allemaal spiegels die de waarnemer weerspiegelen, zozeer zelfs dat ze reacties in hem oproepen. Bovendien is zelftransformatie niet alleen een verkenning in het leven. Het is ook een verkenning in de ziel. Kijken naar zijn innerlijke reacties, ingegeven door de buitenkant, is het verkennen van de manifestatie van het leven binnenin.

Een stille blik is vrij van emotie, gevoel, oordeel, schuld, rechtvaardiging, bevrediging van de persoon.

Deze blik is geen analytische introspectie die lijkt op het spel van kat en muis, waarbij elk fragment van het zelf de kat of de muis is voor de andere fragmenten. Analyse verergert op den duur de egocentrische neiging en leidt in sommige gevallen tot vastgeroeste ideeën en obsessie. In alle gevallen is het resultaat een kristallisatie van het zelf en een grotere moeilijkheid om op de juiste manier naar zichzelf te kijken als waarnemer.

Dit verkennend oog houdt zich strikt aan de realiteit van wat is. Geen projectie van een model. Geen enkele speculatie over de toekomst. Nu, het feit dat er geen voorafgaand model kan zijn voor zelf-

transformatie betekent niet dat het een chaotisch verloop zal hebben. Noch betekent het dat het fantasievol zal zijn. Het verkennen van het leven kan leiden tot het verliezen van leven. Daarom kan men niet onvoorbereid op pad gaan. Een minimum aan orde is nodig om rust te brengen, een onmisbare voorwaarde voor nauwkeurig waarnemen.

Deze innerlijke orde kan niet voortkomen uit een ongeordend leven, bestaande uit uiteenlopende motivaties. De weifelende bewegingen van een veelkoppige slang illustreren dit soort menselijk leven dat verscheurd wordt door motivaties die elkaar tegenwerken. Het individu wordt ongewild heen en weer geslingerd tussen een veelheid van tegenstrijdige verlangens, waardoor onvermijdelijk stromen van handelingen en reacties ontstaan die elkaar voortdurend op chaotische wijze tegenspreken, opheffen of verwarren. De mythologische Hydra is een zeer suggestief allegorisch beeld van dit zelf, waarvan de structuur de antithese is van de Eenheid.

Dit zelf heeft geen realiteit en is slechts een projectie, een objectivering van de manifestatie van het Leven dat alle schepselen gemeen hebben. Omdat het een projectie is, vraagt dit zelf voortdurend om heropleving door een wilsdaad, meestal onbewust. Uit deze wilsdaad worden allerlei verlangens geboren, die innerlijke activiteiten zijn. En uit deze verlangens worden allerlei externe activiteiten geboren. Al deze activiteiten, innerlijke en uiterlijke, zijn bedoeld om het zelf te beschermen.

Ze vormen een draaikolk die het denken verduistert, de uiterlijke waarneming perverteert en de innerlijke waarneming verhindert; hieruit volgt de verkeerde visie. Alle verkeerde zienswijzen komen voort uit deze verkeerde visie. Zo gebeurt het: voor het individu dat niet helder is in zichzelf, is alle waarneming vervormd omdat, in de woorden van Plato, *"de mens de maat van alle dingen is"*.

Hoewel de activiteiten die het zelf beschermen, gevarieerd en veelvoudig zijn, worden ze gekenmerkt door één constante, namelijk het feit van het vasthouden. Wanneer we ons daarvan bewust worden, verliest de daad van het vasthouden zijn kracht, waardoor er ruimte komt voor waarneming. Vasthouden kan niet vervagen zonder zich te onthechten. Dit laatste houdt in het loslaten van oude vormen van gehechtheid aan materiële bezittingen, emoties, herinneringen, vooroordelen, fragmenten van zelfbeelden, bezorgdheid over de eigen toekomst en het zoeken van zekerheid in voorwerpen, gebeurtenissen en wezens.

Dit loslaten betekent ook het niet zonder serieuze overweging aanvaarden of vertrouwen op enig gezag, hetzij in de gedaante van een persoon, hetzij in de vorm van heilige geschriften.

Dit loslaten moet overeenkomen met het afstand doen van het verlangen zichzelf als belangrijk te zien. De lijst is geenszins volledig. Door het een na het ander los te laten wordt het overbodige, dat het functioneren van de waarneming belemmert, verwijderd. Het loslaten vindt plaats zonder dat men zijn toevlucht neemt tot een vooropgezet idee. Dan begint de innerlijke orde te ontstaan, die de waarneming bevordert. Onderscheidingsvermogen is het gevolg van deze innerlijke orde.

Naast observatie en innerlijke orde is volharding noodzakelijk voor zelftransformatie. Inderdaad, zoals bij elke verkenning moet men voortuit blijven gaan en niet tevreden zijn met wat men ontdekt heeft. Hoewel elke ontdekking meer verwondering brengt, moet men bewogen worden door de "heimwee naar het onbereikbare" dat ons roept van de andere kant, door het scherm van de schijn. Tevreden zijn met een ontdekking is als het markeren van de tijd. Men moet verder en verder gaan, nog verder, volledig, tot men de ware aard van het bestaan ontmoet.

Bij elke stap sterven de reeds bestaande vormen. Het kunnen beelden zijn van het zelf die men liefdevol heeft gevoed. Het kunnen intellectuele overtuigingen zijn die ons een veilig gevoel hebben gegeven, of een mentale benadering of een manier van werken, enz. Ze moeten hun eigen dood kunnen sterven, zonder te worden tegengehouden. Wat nieuwe vormen betreft, vermag het individu niets; het leven zal er voor zorgen; dit met betrekking tot het geheel, want, zoals we hebben gezien, werkt het overal met deze intelligentie die het universum ordent, van de elementaire deeltjes, de kroonblaadjes van een bloem, tot de sterren. Denkt de mens aan deze intelligentie te kunnen ontsnappen?

Een in het Verre Oosten zeer populaire epische roman beschrijft allegorisch de pelgrimstocht van de ziel door de materie. Het denken wordt voorgesteld door een aap. Niet zomaar een aap, maar de koning der apen. Met al zijn arrogantie en zelfoverschatting is hij ervan overtuigd dat hij de meester van het universum is en dat hij in staat is te ontsnappen aan het Opperwezen. Deze zegt tegen de aap: *"Zonder twijfel kun je aan mij ontsnappen als je maar uit mijn hand weet te komen"*. Zodra hij dit zei, bevond de apenkoning zich in de palm van een immense hand waarvan de vingers naar de oneindige hemel wezen.

Zeker van zichzelf, denkt de apenkoning: Als dat alles is... In één sprong springt hij, heel erg hoog, door de wolken. Als hij terugvalt op een berg, denkt hij: Het is me gelukt,

ik ben aan hem ontsnapt. Maar uit de berg weerklinkt een schaterlach; de aap is gewoon op een hellend vlak gevallen. Verontwaardigd probeert hij het opnieuw, waarbij hij zijn bovennatuurlijke krachten verdubbelt. Hij vliegt weg, haalt de tornado's in en ziet zichzelf dan voorafgegaan door de bliksem. Wanneer hij op zijn voeten landt, wordt hij begroet door hetzelfde gelach. Dit is te veel, denkt hij, ik zal nu mijn laatste en sterkste krachten gebruiken. Hij vliegt weer weg, springt van ster naar ster, van sterrenstelsel naar sterrenstelsel, tot hij het niet meer aankan. Hij landt in een verlaten en stille vallei. Dorstig maar gerustgesteld leunt hij over een bron om zijn dorst te lessen. Een ruk slaat hem achterover en hij hoort : Zo, aapje, probeer je het niet meer? De koning van de apen onderwerpt zich op dat moment aan de hand van Hem waaraan geen ontsnappen mogelijk is.

Denkt de mens, net als de koning der apen, dat hij in staat is te ontsnappen aan de intelligentie van het Opperwezen? Het denken van de mens is, wanneer het de mens beveelt, een hoogmoedige en opstandige aap. Deze geest wil de koning zijn, ongeacht of het over apen gaat. In zijn onrust ziet deze apenkoning zichzelf al overwinnaar over alles, de houder van de waarheid, en meent de uitzondering te zijn die ontsnapt aan het Opperwezen aan wie allen zich moeten onderwerpen.

Daarom is na observatie, innerlijke orde en volharding, de vierde noodzaak voor zelftransformatie een gevoel van eerbied en vertrouwen jegens het Ene Leven dat de essentie van de schepselen en de manifestatie van het Opperwezen is. Dit gevoel zal het gevoel van afgescheidenheid verminderen. Op deze wijze zal een gevoel van heelheid ontstaan dat aanleiding zal geven tot mededogen.

Het gevoel van heelheid zal naar voren brengen dat iedereen een integraal deel is van het Ene Bestaan. De mens kan op natuurlijke wijze profiteren van de stroom van evolutie wanneer er in

hem een gevoel van eerbied en onderwerping is aan de Wil van de Allerhoogste die het welzijn van allen wil. Hij begint als het ware in dezelfde richting te zwemmen als de universele evolutionaire stroom. Met andere woorden, hij houdt op om door zijn persoonlijke wil obstakels op te werpen voor de natuurlijke evolutie. Deze kan dan in volledige vrijheid werken in het aldus getransformeerde individu. En de manier waarop dit werkt is heel verrassend, want het is zo onvoorstelbaar als het droge land voor de vis.

Observatie in combinatie met dit gevoel van eerbied voor het Ene Leven, zal zelftransformatie teweegbrengen en vergemakkelijken. Dit is een immens en voortdurend leerproces waarin elk wezen, elke gebeurtenis, elk object, kan dienen als leraar. Het is een leerproces waarin de verkenning naar het nieuwe, naar wat niet bekend is, plaatsvindt. Dit leren stelt ons in staat de reeds gevormde cocon van onszelf te doorbreken door de mentale barrières te doorbreken die wezens van elkaar isoleren en door het mechanisme van automatismen te vernietigen.

Het nieuwe, het onbekende, kan niet ontdekt worden door automatismen die herhalingen zijn van het bekende. De automatismen zijn als het ware evenveel psychologische zuignappen die het denken doen vasthouden aan de onwetendheid die de wortel is van het onbewuste. Leren doet begrijpen. Begrijpen is het aan het licht brengen van de onbewuste gebieden van het wezen, zodat ze geactiveerd en verlicht worden. Dit is hoe begrip onwetendheid laat verdwijnen.

Er komt geen einde aan de zelftransformatie omdat er geen einde komt aan het leren. Hoe meer men leert, hoe meer men begrijpt en omgekeerd. Leren om de zin en het doel van het leven als geheel volledig te begrijpen. Leren handelen en leven naar dit inzicht, wat betekent dat men zijn innerlijke woning - het denken - op orde brengt, zodat het hart gevoelig wordt, zodat de relaties met anderen - objecten en wezens - waar, harmonieus en mooi zijn. Leren is leren leven, en "leven", om de woorden van een hedendaagse wijsgeer te gebruiken, *"is liefhebben en sterven"*.

Als het waarachtig is, dan omvat het leren leven, noodzakelijkerwijs het leren sterven, dat de enige zekerheid van het bestaan is. Tussen de geboorte, waarover geen enkele tastbare controle mogelijk is, en de dood die ons, onverbidde, aan het einde van de weg wacht, ligt de duur van het bestaan, dat niets anders is dan een web van relaties. Via deze relaties wordt de uitdrukking van het leven dat zich in de wezens manifesteert, geopenbaard. Met andere woorden, via relaties wordt de uitdrukking van de ziel geopenbaard.

Terwijl deze uitdrukking rustig en vrij stroomt in het wezen wiens innerlijk helder en in orde is, stuit zij op belemmeringen die zijn ontstaan door zoveel egocentrische activiteit in het wezen dat zelftransformatie weigert. De helderheid van het leven met al zijn schoonheid, waarover de wijzen spreken, evenals de bevoorrechte momenten waarop alles lichtgevend lijkt in de ogen van bepaalde dichters, worden verduisterd door deze egocentrische wervelwind. De wereld wordt dan duisternis, geboren uit de schaduw die deze draaikolk werpt.

In de duisternis van deze egocentrische wereld is er geen veiligheid omdat de schaduw die het zelf werpt een groeiende onzekerheid vormt. Het is belangrijk zich zodanig te oriënteren dat men niet verdwaalt in het labirint van de meervoudige schaduw van het zelf. Het gevoel van heelheid, geboren uit eerbied voor het Ene Leven, zou een soort algemene oriëntatie moeten geven aan bewegingen in deze wereld. Een Zengedicht zegt: *"Steek in de duisternis van de wereld de lont van het hart aan om je weg te verlichten"*. Hoe langer de weg, hoe dikker de schaduw van het zelf. De lont van het hart, die mededogen is, is des te noodzakelijker; het is inderdaad het licht waardoor men het licht in de diepe natuur van alle schepselen herkent.

Deze lont van het hart moet worden aangestoken in de loop van de zelftransformatie. Op de weg van verkenning van het Leven, deze onbekende, wordt het ene geheim na het andere onthuld. Wanneer het licht wordt waargenomen in het hart van wezens en dingen, is er geen sprake meer van een ontdekkingsreiziger. Het versmelt nu met verkenning. Er is alleen Leven dat zich ontplooft, krachtig en rustig, vrij van alle obstakels, in een enorme beweging van Liefde die alles in Eén omarmt.

Uit: Lotus Bleu, juni-juli 1991 & januari 2013

De belangrijkste spirituele tradities van de mensheid vernoemen allemaal het Goddelijke.

De Taoïsten, bijvoorbeeld, kunnen zich niets voorstellen buiten de TAO. De Christenen spreken van de ene God. Voor Hindoes is Brahman of de Ene-zonder-tweede de enige Werkelijkheid. Dierbaar voor boeddhisten is de notie van de Ware Natuur of Boeddhanatuur, die het fundamentele element is van de leer, het uiteindelijke doel van het menselijk bestaan.

Theosofische literatuur verwijst naar het Goddelijke als de toestand die inherent is aan al wat bestaat en dat al wat bestaat Eén is. Mevrouw Blavatsky spreekt van Manifestatie als een aspect van het Ene Bestaan, van de absolute grenzeloze Ruimte die elk wezen en ding omvat, bezielend en onbezielend, van de eenvoudigste deeltjes tot de hoogste van de Dhyan-Choans.

Het Ene Bestaan omvat wat zichtbaar en onzichtbaar is. Het zichtbare is een soort boodschap van al wat onzichtbaar is. Tegelijkertijd draagt het zichtbare de boodschap van al wat bestaat. Het zichtbare is daarom de eerste doorangang waarlangs men kan gaan om het Goddelijke te ontmoeten, gemanifesteerd door de Ene Bestaanswijze. De inherente kwaliteit van het Ene Bestaan die het Goddelijke is, is de diepe, fundamentele natuur - de Ware Natuur - van elk wezen, van elk ding en van de Ruimte met haar manifestaties.

Iedere student van de Theosofie weet theoretisch dat alles wat bestaat voortkomt uit het Ene Wezen, dat het leven dat zich manifesteert een grote verscheidenheid aan vormen aanneemt, van de steen waarvan het bewustzijn sluimert tot de uitbloeiingen van de mensheid, die wezens zijn die het bewustzijn volledig beheersen. Het Ene is het vele geworden, zoals gezegd wordt door de oude leer, die ook de eeuwige leer is.

Daarom staan wij in contact met het vele, met ontelbare vormen. Dat wat vanuit ons wezen zichtbaar is, maakt deel uit van de veelheid. Ons fysieke lichaam maakt deel uit van deze ontelbare vormen, naast kiezelstenen en lapis lazuli, bramen en rozen, loof- en naaldbomen, naast insecten, vissen, reptielen, vogels en zoogdieren.

Het menselijk lichaam heeft een geschiedenis, niet alleen in de vorm die door de eeuwen heen van de planetaire geschiedenis is gevormd, maar ook in zijn functioneren. Het heeft moeten leren om zich door verschillende omstandigheden heen te worstelen om te kunnen overleven. Dus fysiek, biologisch en fysiologisch zijn wij de bezitters van de kenmerken van andere koninkrijken die in de loop der tijden zijn verzameld.

Psychologisch gezien is wat wij gewoonlijk karakter noemen, een mengeling van deze dierlijke biologische erfenis met het bewustzijn dat erin besloten ligt en in verschillende mate is ontwaakt. Terwijl sommige niveaus van bewustzijn alleen doordringen tot materiële zaken, staan andere open voor meer essentiële zaken. Er komt een tijd dat het bewustzijn binnen de menselijke vorm, verbonden met andere levensvormen, vragen begint te stellen over zijn eigen bestemming en de zin en het doel van het leven.

Voor een niet-ontwaakt bewustzijn draait het doel van het leven om materiële belangen, het zoeken naar pleziertjes, veiligheid, e.d.. De ander bestaat niet. Het kan zijn dat het door een dergelijk bewustzijn bezielde wezen gevoelig is voor bijvoorbeeld schoonheid, wetenschap of kunst en een bepaald talent bezit. Maar gevoelig zijn voor slechts één categorie of groep van prikkels is ongevoelig zijn voor al het andere. Het is een teken van een gesloten denken. De ander is totaal afwezig in zijn leven omdat het bewustzijn dat hem bezielt in het slapende stadium van de steen of het dier blijft steken, ongevoelig voor het lijden en de behoeften van de mensen om hem heen. In dit wezen heeft de biologische erfenis de overhand over het bewustzijn.

Een bewustzijn dat iets meer ontwaakt is, zal zich identificeren met zijn nakomelingen, zijn familie, zijn natie, zijn ras, enz. en worstelt, via deze alibi's, voor zelfbehoud. In zo'n geval is de ander enigszins aanwezig in het nageslacht, in de familie, in de natie... maar uiteindelijk is de

ander slechts een soort verlengstuk van zichzelf, fysiek of psychologisch. De dierlijke biologische erfenis is nog steeds vrij invloedrijk, maar het bewustzijn heeft een lange weg afgelegd op het evolutionaire pad.

Er komt een tijd dat het in de menselijke vorm verankerde bewustzijn zich zodanig bewust wordt van de ander dat het de fysieke, fysiologische en psychologische erfenis steeds meer gaat overheersen. Het wezen wordt getransformeerd met de verandering van karakter en een gelijktijdige verandering van de waardeschaal. Het onderscheid tussen goed en kwaad wordt steeds vanzelfsprekender. Het gevoel van afgescheidenheid vervaagt. Het individu houdt op te vechten voor zichzelf en voor zijn "verlengstukken". De reden is dat het andere, dat alles omvat wat niet hem is, minstens even belangrijk is geworden als hijzelf en in zijn leven steeds belangrijker wordt, terwijl hijzelf in belang en zorg afneemt.

In feite ziet het individu iets anders op het levenspad: onder de veelheid heeft hij de gemeenschappelijke oorsprong van alle wezens geraden, aangevoeld. Hij beseft dat de veelheid slechts de verschijningsvorm is van het Ene Bestaan dat het Ene, het Allerhoogste, manifesteert. Dan begint hij te beseffen dat er geen andere weg is dan ernaar terug te keren.

De glimp van het Ene in het vele, betekent noodzakelijkerwijs dat het individu ophoudt de speelbal te zijn in het spel van zelfidentificatie. Dit inzicht markeert het begin van de ontdekking van het Goddelijke. Volgens de christenen ziet hij God van aangezicht tot aangezicht. Voor boeddhisten ontmoet hij zijn Ware Natuur. Met andere woorden, hij ervaart de Ene Werkelijkheid.

Deze ervaring is iets dat ieder voor zich moet ervaren, omdat ze niet kan worden meegedeeld. De reden hiervan is dat het zelf niet eens weet wat het is. Omdat het de antithese is van het Goddelijke, bespot het dit soms zelfs. Het is dus niet het zelf dat de werkelijkheid ervaart. Het is niet het zelf dat het Goddelijke kan kennen, want op het moment van de glimp van het Goddelijke verdwijnt het zelf in de inherente kwaliteit van het Ene Bestaan; het gevoel van afgescheidenheid verdwijnt en maakt plaats voor het bewustzijn van zijn, zonder enige identificatie. En wanneer alle identificatie ophoudt, is er alleen DAT.

Voor het individu betekent deze ervaring een diepgaande omwenteling in zijn leven. Er is een merkbare gedragsverandering in termen van denken, gevoelens en emoties, die tot uiting komt in het karakter en het sociale gedrag. Het individu heeft immers niet meer dezelfde referenties, hij heeft niet meer dezelfde waardeschaal, en bijgevolg gedraagt hij zich zodanig dat hij niet meer past in de conventies en sociale normen. Dit gezegd zijnde, is het individu niet noodzakelijk excentriek omdat excentriciteit nog steeds een zeer naïeve vorm van zelfbevestiging is.

Hoewel hij niet langer past in de sociale conventies en normen, is het individu onverschillig voor comfort, voor fysieke en psychologische banden. Hij houdt op comfort te zoeken, of dat nu psychologisch, moreel of intellectueel is. Met andere woorden, zijn geluk hangt niet langer af van een of meer bepaalde personen. Toch kunnen er de facto associaties met bepaalde mensen bestaan. Deze associaties zijn ofwel ingegeven door noodzaak ofwel ontstaan door gemeenschappelijke activiteiten. Intellectueel is hij ook niet gehecht aan een bepaalde leer en niet afhankelijk van een speciaal geloof om zich veilig te voelen.

Elk gevoel van onveiligheid verdwijnt. Maar het zou niet eerlijk zijn om te zeggen dat hij zich veilig voelt. In feite is angst, een van de belangrijkste aspecten van het zelf, evenals agressie, verdwenen. Ontdaan van angst en agressie leeft hij in de volheid van het leven zonder gehechtheid. En het leven zorgt op een verrassende manier voor hem.

Hij ziet de pracht van de manifestatie doorheen de schijn, maar behandelt deze als zodanig. Hij ziet de dingen doorheen hun transparantie en waardeert hun schoonheid in de vergankelijkheid van hun vorm. Als hij ze bekijkt, voelt hij hetzelfde leven trillen van pulsars tot grassprietten. Hij voelt dezelfde kracht die bliksems doet flitsen, donder doet losbarsten, vuurvliegjes doet gloeien en zijn hart doet kloppen.

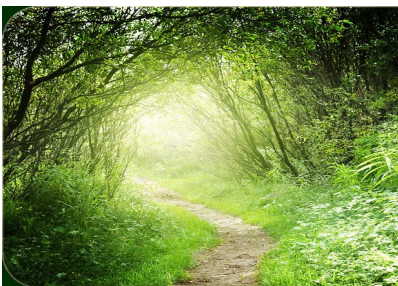
Alles lijkt hem gelijk en toch leeft hij elke gebeurtenis met passie, maar zonder gehechtheid, zonder onachtzaamheid. Hij leeft alles volledig,

totaal, dat wil zeggen op een manier die geen residu achterlaat. Bewust. Men zou moeten zeggen - om dichter bij de feiten te staan - dat er een volledig ontwaakt bewustzijn is dat zich in de persoon in kwestie manifesteert. Men kan dan het geringe belang begrijpen van een naam, van een bepaalde identiteit in het feitelijke geval van het totaal ontwaakte bewustzijn. Het is niet langer het individuele bewustzijn, maar het Ene, onverdeelde Bewustzijn, dat van de Ruimte als geheel, dat zich, bewegend in de materie door de veelheid van vormen, na een bijna eindeloze reeks identificaties, daarvan heeft bevrijd en zich heeft aangesloten bij de enige bron die alle wezens gemeen hebben.

Dit is het uiteindelijke resultaat van het bewustzijn dat in alle wezens is ingebed. Het pad wordt onschuldig gevolgd door het half slapende bewustzijn in de andere koninkrijken. Maar in het huidige menselijke stadium waarin de mens zich vragen stelt over zijn eigen lot en de zin en het doel van het leven, kan de rest van de weg versneld worden afgelegd.

Het begin van het ontwaken van het bewustzijn komt tot uiting in het verlangen om te leren wat de overhand krijgt boven alle andere verlangens en in de aanwezigheid van de Ander die aan belang wint. Om de natuurlijke gang van evolutie niet te belemmeren, om de beweging van het bewustzijn niet te verhinderen, zou de mens een aantal inspanningen kunnen leveren.

Het is niet mogelijk noch nuttig om alle noodzakelijke inspanningen op te sommen. Maar om ze samen te vatten in termen van

principes, zouden we kunnen zeggen dat de eerste is: niet gehecht zijn. Niet gehecht zijn in handelen, in emotie, in denken. Dit betekent niet achteloos handelen, voelen en denken. Het is veeleer gebeurtenissen, mensen, laten komen en gaan - als ze komen - zonder ze uit te nodigen en zonder ze vast te houden en zonder er spijt van te hebben. Dit alles zonder enige nalatigheid. We zouden dit gedrag aandachtig loslaten kunnen noemen. Zonder deze kwaliteit van oplettendheid zou het een glibberig pad zijn.

Het tweede principe dat moet worden toegepast, is ervoor te zorgen dat het verlangen om

te leren de overhand krijgt op elk ander verlangen - aangezien er op dit moment nog andere verlangens overblijven. Het gaat hier natuurlijk niet om het leren van een techniek, want waar het ons om gaat is de zin en het doel van het leven en ons doel is te ontdekken wat voorbij de schijn ligt. Het leren betreft hier niet alleen de studie van literatuur die betrekking heeft op de diepere zin van het leven, maar ook de observatie van wat buiten en binnen ons is. Goed uitgevoerde studie en observatie moeten het individu tot inzicht brengen.

Het derde beginsel dat moet worden toegepast om het Goddelijke te ontdekken, is het getrouw omzetten van begrip in handeling. Zonder deze concretisering van wat men heeft geleerd en begrepen in handeling, zal het begrip theoretisch blijven en niet uitgroeien tot intelligentie. De handeling die als gevolg van begrip wordt verricht, houdt noodzakelijkerwijs de dimensie van dienstbaarheid in, tenzij ze reeds volledig dienstbaarheid is, dat wil zeggen handeling verricht ten gunste van de ander. In die zin kan dienen worden gezien als intelligentie in actie.

Het vierde beginsel zou zijn het geloof te cultiveren dat wat waar, mooi en goed is, zal zegevieren, want Waarheid, Schoonheid en Goedheid zijn kwaliteiten van het Goddelijke en daarom onvergankelijk. Dit geloof zal resulteren in vertrouwen in zichzelf en in het leven; vertrouwen dat het individu zal leiden om de wereld ten goede en zonder angst te dienen. Het leidt hem ook om zonder angst te leven en te sterven, in één woord om werkelijk lief te hebben.

Deze vier beginselen kunnen worden begrepen en versterkt wanneer het individu ontdekt dat zijn inspanningen de moeite waard zijn en dat al het goud van de wereld niet voldoende zal zijn om hem van zijn eigen ontdekking af te brengen of hem op andere gedachten te brengen.

Misschien zal hij geen verdienste hebben, want hij zal, door de deur van het zichtbare, een glimp hebben opgevangen van de schatten die in de ziel van het Universum zijn verzegeld: het goud van de morgen, het goud van het licht, de vreugde van het juiste handelen, de vreugde van de rust en, boven alle vreugde, de eenzaamheid van de Stilte.

*Herbeumont, 26 augustus 1992
Lotus Bleu mei 2019*

THEOSOFISCHE ORDE VAN DIENST

Zomermaanden 2023

Wat de weersomstandigheden ook zijn, leed en pijn verdwijnen niet tijdens de zomermaanden. Het is misschien dat tijdens die maanden er nog meer mensen zijn die een beetje ondersteuning uit de onzichtbare werelden kunnen gebruiken. Een reden om zeker deel te nemen aan de meditaties die maandelijks blijven doorgaan.

Naam en voornaam van personen die een dergelijke ondersteuning kunnen gebruiken, kunnen ook tijdens de zomermaanden doorgegeven worden via mail: tos@ts-belgium.be of telefonisch via de GSM-nummers 0473 820 806 (Helmut) of 0476 879 968 (Lieve).

De naam en voornaam van de hulpbehoevende blijft gedurende 3 maanden op de lijst. Verlenging met 3 maanden kan, indien dit noodzakelijk en wenselijk is.

Vriendelijk nodigen we alle leden uit om een beetje tijd vrij te maken om samen, met de hulp van onze onzichtbare helpers, die steun te verlenen aan hen die lijden en pijn hebben.

Donderdag 27 juli 2023 om 20u: Genezingsmeditatie (enkel voor leden)

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86834477929>

Donderdag 24 augustus 2023 om 20u.: Genezingsmeditatie (enkel voor leden)

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/86834477929>

Om de maand augustus op een ietwat speciale manier af te sluiten, nodigen we iedereen uit om deel te nemen aan een **Meditatie voor de Vrede in de wereld**. Dit op:

Donderdag 31 augustus 2023 om 20u.

Zoom link: <https://us02web.zoom.us/j/83945516053>

Deze Meditatie voor de Vrede staat open voor iedereen: leden van de Vereniging en sympathisanten. Laten we samen mediteren ten goede aan een wereld waar alle levende wezens in Vrede en Harmonie met elkaar kunnen omgaan en leven.

Iedereen van harte welkom om deel te nemen!

Wanneer ge iemand ontmoet, vraag u dan meteen af: welke opvatting heeft hij over goed en kwaad?

Want, als hij over genot en pijn en hun uitwerkingen, over roem, schande, dood en leven, een bepaalde denkwijze heeft, zal het mij niet verwonderen wanneer hij dienovereenkomstig handelt.

Dan zal ik mij herinneren dat hij gedwongen wordt zo te handelen.

***Overpeinzingen
Marcus Aurelius
P 108/14***